

СИСТЕМНА МОДЕЛЬ ІННОВАЦІЙНИХ ДОМІНАНТ ПЕРЕХОДУ УКРАЇНИ ДО СТАЛОГО РОЗВИТКУ

*С.К. Харічков, д.е.н., професор,
В.І. Крутякова, студентка,
Одеський національний політехнічний університет*

Спираючись на концептуально-методологічне підґрунтя системного підходу до вирішення проблем цивілізаційного переходу до сталого розвитку, можна запропонувати наступне бачення системного комплексу його інноваційних домінант, який за змістом, структурно-функціональними ознаками, можливостями спільного запровадження кожної із визначених складових, має забезпечувати найбільш сприятливі умови переходу України до сталого розвитку:

– головною інноваційною домінантою цивілізаційного переходу України до сталого розвитку є формування нової моделі економіки на засадах сталого природогосподарювання;

– наступною інноваційною домінантою сталого розвитку України є прийняття філософії природогосподарювання, фундаментом якої має стати парадигма системної екологізації суспільного розвитку;

– суттєвою інноваційною домінантою сталого розвитку України є, безумовно, формування нової моделі економіки невиснажливого, ресурсощадного, природогосподарювання, яка базується на оптимізації існуючого в країні природо-ресурсного, соціально-економічного, гуманітарного потенціалів;

– інноваційною домінантою сталого розвитку України, яка має створювати необхідні умови підтримки цивілізаційного напрямку суспільного прогресу, є, безумовно, формування розвинутого інституційного середовища задля забезпечення гармонізації інтересів держави, бізнесу соціуму при досягненні соціальних, економічних та екологічних орієнтирів сталого розвитку;

– обов'язковою складовою системного бачення множини інноваційних домінант переходу України до сталого розвитку є запровадження новітньої системно-структурної моделі інфраструктурного середовища природогосподарювання на принципах цільового фінансування, необхідної та достатньої за масштабами, орієнтованої на баланс інтересів економіки, соціуму та природного середовища політики розбудови інфраструктурного сектору сфери природогосподарювання;

– немалозначущою компонентою інноваційних домінант переходу України до сталого розвитку має стати запровадження в якості імперативного важеля формування новітньої моделі економіки на принципах сталого природогосподарювання системної соціо-еколого-економічної відповідальності держави, суспільства, бізнесу, особистості у досягненні та забезпеченні довгострокової перспективи цільових орієнтирів сталого розвитку;

– особливою інноваційно-орієнтованою домінантою переходу України до сталого розвитку слід вважати запровадження новітніх моделей системного менеджменту природогосподарювання як сегменту національної економіки, що має поєднувати підходи, механізми, інструменти, інноваційні за своїм змістом, до управління природогосподарської діяльності на всіх ієрархічних рівнях (макро-, мезо-, мікро- та міні-) економічної системи держави.

ИННОВАЦИОННАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ В УКРАИНЕ: ОСНОВНЫЕ ПРОБЛЕМЫ И ТЕНДЕНЦИИ РАЗВИТИЯ

*О.Б. Мишина, старший преподаватель,
Одесский национальный политехнический университет*

Характерной особенностью индустриально развитых государств является постоянное экономическое развитие на базе осуществления инновационной политики и внедрение в общественное производство новейших результатов интеллектуальной творческой работы. Для Украины формирование своей национальной инновационной системы представляется проблемой особенно актуальной. Такая система – это переход в новое измерение общественных ценностей, когда знания становятся материальной основой существования человека, а технологии их применения создают качественно новое измерение благосостояния всего общества. Создание такой системы является прерогативой государства. Именно такие преобразования в Украине могли бы стать мощным фактором выхода из кризиса нашего общества, повышения конкурентоспособности экономики и улучшение жизни людей. Объективная необходимость таких преобразований в Украине определяется ее нынешней кризисной ситуацией в экономике, когда падение уровня производства, рост цен и инфляция, безработица, отсутствие высокотехнологичных производственных программ стали скорее устойчивой тенденцией, чем исключением. В Украине не разработан эффективный механизм государственного управления инновационной деятельностью.